

Sygn. akt. IV Ka 1390/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński (spr.)

Sędziowie SSO Robert Zdych

SSR del do SO Miłosz Chwalibóg

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Bogdana Myrny Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 r.

sprawy **W. B.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzebnicy VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w M.

z dnia 12 lipca 2013 r. sygn. akt VI K 7/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż:

a) **uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec W. B. oraz orzeczenie zawarte w pkt XVIII części dyspozytywnej wyroku;**

b) **uznaje oskarżonego W. B. za winnego tego w nocy z 29/30 lipca 2011 r. w M. przy ul. (...) na terenie byłej (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. T. po uprzednim otwarciu nieustalonym narzędziem zamkniętego korka wlewu paliwa dokonał włamania do zbiornika paliwa samochodu ciężarowego marki (...) o rej. (...)W i kradzieży z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 80 litrów o wartości 360 złotych na szkodę K. K. to jest czynu z art. 279 § 1 kk i za ten czyn wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

c) **na mocy art. 85 kk i 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu W. B. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;**

d) **na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu W. B. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania od dnia 8.08.2011 r. do dnia 10.08.2011 r.;**

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Trzebnicy) na rzecz adwokata J. G. kwotę 929,88 złotych (dziewięciuset dwudziestu dziewięciu i ⁸⁸ / 100 , w tym VAT), tytułem nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 1390/13

UZASADNIENIE

W. B. w sprawie przeciwko T. T., W. B., R. C., D. J. oraz C. P. został oskarżony o to, że:

XI. w lipcu 2011r w S. przy ul. (...) gm. M. na terenie betoniarni (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. T. po uprzednim otwarciu nieustalonym narzędziem zamkniętego korka wlewu paliwa dokonał włamania do zbiornika paliwa samochodu marki (...) o nr rej. (...) i zaboru z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 20 litrów wartości 100 zł na szkodę (...) Spółka Cywilna J. S. i M. L.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XII. w nocy z 15/16 lipca 2011r. w S. przy ul. (...) gm. M. na terenie betoniarni (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. T. i R. C. po uprzednim uszkodzeniu nieustalonym narzędziem płaskownika zabezpieczającego korek wlewu paliwa dokonał włamania do zbiornika paliwa samochodu marki (...) o nr rej. (...) i zaboru z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 50 litrów wartości 245 zł na szkodę (...) Spółka Cywilna J. S. i M. L.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XIII. w nocy z 15/16 lipca 2011r w S. przy ul. (...) gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu T. T. i R. C. z zaparkowanego samochodu ciężarowego marki M. (...) o nr rej. (...) po uprzednim odkręceniu niezamkniętego korka wlewu paliwa zbiornika paliwa z jego wnętrza dokonał kradzieży 250 litrów oleju napędowego o łącznej wartości 1 272,50 zł na szkodę firmy (...) sp z o.o. w S. T. B. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XIV. w nocy z 16/17 lipca 2011r. w S. przy ul. (...) gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu T. T. i R. C. z zaparkowanego samochodu ciężarowego marki M. (...) o nr rej. (...) po uprzednim podważeniu nieustalonym narzędziem korka wlewu paliwa zbiornika paliwa z jego wnętrza dokonał kradzieży 220 litrów oleju napędowego o łącznej wartości 1 119,80 zł na szkodę firmy (...) sp z o.o. w S. T. B. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XV. w nocy z 26/27 lipca 2011r w M. przy ul. (...) dokonał kradzieży przyczepki jednoosiowej marki (...) z plandeką koloru niebieskiego o nr rej. (...) wartości 800 zł na szkodę S. Z.

tj. o czyn z art. 278§1 kk

XVI. w nocy z 27/28 lipca 2011r we W. gm. M. na terenie Stacji Paliw (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. T. po uprzednim rozpleceniu siatki ogrodzeniowej i wejściu pod wiatę przy użyciu nieustalonego narzędzia dokonał zerwania kłódki zabezpieczającej drzwiczki stojaka z butlami gazowymi a następnie zabrał z jego wnętrza 6 butli gazowych wypełnionych gazem propan – butan wartości łącznej 942 zł na szkodę A. B.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XVII. w nocy z 29/30 lipca 2011r. w M. przy ul. (...) na terenie byłej (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. T. po uprzednim otwarciu nieustalonym narzędziem zamkniętego korka wlewu paliwa dokonał włamania do zbiornika paliwa samochodu ciężarowego marki (...) o nr rej. (...) i kradzieży z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 150 litrów oraz kradzieży dwóch gaśnic z naczepy o nr rej. (...), tj. mienia o łącznej wartości 990 zł na szkodę K. K.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XVIII. w nocy z 29/30 lipca 2011r w M. przy ul. (...) na terenie byłej (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. T. po uprzednim otwarciu nieustalonym narzędziem zamkniętej skrzynki narzędziowej naczepy o nr rej. (...) dokonał zaboru z jej wnętrza 15 sztuk pasów transportowych wartości 1050 zł na szkodę przedsiębiorstwa (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XIX. w nocy z 1/2 sierpnia 2011r. w M. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. T. po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób kłódki zabezpieczającej bramę dokonał włamania do garażu skąd z wnętrza skradł 4 koła z aluminiowymi felgami do pojazdu C., 4 koła z aluminiowymi felgami do pojazdu T. (...), 4 koła z aluminiowymi felgami do pojazdu R. (...), 3 sztuki nowych zapakowanych rowerów (...) i jednego roweru typu (...) tj mienie o łącznej wartości 8 500 zł na szkodę P. O.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XX. w nocy z 3/4 sierpnia 2011r w M. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu T. T. i D. J. po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób kłódki zabezpieczającej bramę dokonał włamania do garażu nr (...) skąd skradł 3 pojazdy typu (...) marki (...), (...) i (...), myjkę ciśnieniową marki K., 5 sztuk kos spalinowych, 4 sztuki pilarek spalinowych i 3 rowery tj mienie o łącznej wartości 16 500 zł na szkodę M. W.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2013 r., sygn. akt VI K 7/13 Sąd Rejonowy w Trzebnicy w VI Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w M.:

(...)

XII. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XI. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XIII. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XII. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.279§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

XIV. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XIII. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.278§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XIV. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.279§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

XVI. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XV. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.278§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XVI. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.279§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

XVIII. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XVII. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.279§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

XIX. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XVIII. części wstępnej wyroku, z tym, że przyjął, iż jest to przestępstwo z art.278§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XX. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XIX. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.279§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

XXI. uznał oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt XX. części wstępnej wyroku, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art.279§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył temu oskarżonemu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

XXII. na podstawie art.85 kk i art. 86§1 kk biorąc za podstawę jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt od XII. do XXI. części dyspozytywnej wyroku wymierzył oskarżonemu **W. B.** karę łączną 1(jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i na poczet tej kary na podstawie art. 63§1 kpk zaliczył okres 3 dni zatrzymania oskarżonego w dniach od 8 do 10 sierpnia 2011r.;

(...)

XXX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. G. kwotę 2000(dwa tysiące)złoty tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony oskarżonego W. B. z urzędu;

XXXI. na podstawie art.624§1 kpk zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa, a kosztami procesu w części uniewinniającej oskarżonego C. P. na podstawie art.632 pkt 2 kpk obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego i zaskarżając w/w wyrok w zakresie pkt. XII-XXII, na korzyść oskarżonego, zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 279 § 1 kk oraz art. 278 § 1 kk poprzez dokonanie przez Sąd I instancji błędnej kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pkt. XVII aktu oskarżenia i zakwalifikowanie kradzieży dwóch gaśnic z naczepy o nr (...) jako kradzieży z włamaniem, podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka T. B. (2) wynika, iż do gaśnic był swobodny dostęp, nie były one w żaden sposób zabezpieczone i do ich zaboru nie było koniecznym uprzednie pokonanie jakichkolwiek barier, zatem sprawca tego czynu swoim zachowaniem wyczerpał jedynie znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk, a nie art. 279 § 1 kk, co mogło mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, w szczególności na wysokość wymierzonej oskarżonemu W. B. za ten czyn kary;

2. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, a ujawniła się w naruszeniu dyspozycji art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk oraz art. 410 kpk, poprzez:

- przeprowadzenie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezasadną odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego W. B. i w konsekwencji dowolne ustalenie, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy nie dawał ku temu podstaw, w szczególności oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów – poprzez odmowę złożenia wyjaśnień, a żaden z przesłuchanych świadków ani osób bezpośrednio pokrzywdzonych nie rozpoznał osoby sprawcy,

- całkowicie dowolne i sprzeczne z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego założenie Sądu I instancji, iż oskarżony W. B. dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, podczas gdy po przeprowadzonym postępowaniu dowodowym w sprawie pozostały liczne rozbieżności oraz nie dające się usunąć wątpliwości, których Sąd nie rozstrzygnął na korzyść oskarżonego.

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była częściowo zasadna, zaś zaskarżony wyrok należało zmodyfikować, albowiem analizując postępowanie w granicach podniesionych zarzutów, a konkretniej zarzutu odnoszącego się do czynu popełnionego na terenie byłej (...) w M. w nocy z 29/30 lipca 2011 r., ujawniono błędy w procedowaniu przez Sąd pierwszoinstancyjny, które Sąd Okręgowy zobligowany był naprawić.

Sąd meriti bezkrytycznie przyjął zaproponowany w pkt. XVII aktu oskarżenia opis czynu i przypisał następnie oskarżonemu występki polegający na otwarciu -działając wspólnie i w porozumieniu z T. T.- nieustalonym narzędziem korka wlewu paliwa w samochodzie (...) nr rej. (...) i dokonaniu kradzieży z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 150 litrów oraz kradzieży dwóch gaśnic z naczepy o nr rej. (...), tj. mienia o łącznej wartości 990 zł, podczas gdy analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku procesu, zwłaszcza zeznań K. K. (k. 104v), skłania do poczynienia w tym względzie nieco innych ustaleń.

Świadek K. K. na rozprawie w dniu 10 września 2012 r. zeznał, że bezpośrednio po ujawnieniu faktu włamania do samochodu ocenił straty i uznał, iż ze zbiornika paliwa zabrano od 80 do 150 litrów oleju. Wedle jego słów, sprawcy ukradli też dwie gaśnice przymocowane w naczepie na zewnątrz (koszt nowej gaśnicy tego typu świadek ocenił na 120 zł). Były to gaśnice sprawne, mające w chwili zaboru 8-9 lat. Dostęp do gaśnic tych był swobodny, nie miały one założonych klódek, a w celu ich zdemontowania wystarczyło jedynie odpiąć zapięcia przy gumach je obejmujących.

Biorąc zatem pod uwagę w/w zeznania jako punkt wyjścia dla rekonstrukcji zdarzenia z feralnego dnia Sąd Okręgowy przyjął, iż po pierwsze niesłusznie oskarżonemu przypisano kradzież 150 litrów oleju. Świadek K. K. nie wskazał konkretnej ilości skradzionego oleju, a jedynie zakreślił -i to dość szeroko- granice ubytku oleju w zbiorniku. Pewność wykazywał jedynie co do tego, że ubyło nie mniej niż 80 litrów oleju, natomiast ilość 150 litrów podał jako szacowany przez niego maksymalny ubytek. W tej zaś sytuacji oczywistym jest, iż brak jest podstaw by przypisywać oskarżonemu wartość maksymalną ubytku szacowanego przez pokrzywdzonego i że przypisując oskarżonemu kradzież oleju winno się przyjąć ilość dlań najkorzystniejszą, czyli 80 litrów.

Po drugie zaś, jak słusznie podniósł obrońca, trudno zabór gaśnic traktować jako kradzież z włamaniem w sytuacji, gdy oskarżony dążąc do bezprawnego objęcia ich w posiadanie nie musiał przełamywać jakichkolwiek zabezpieczeń, ani pokonywać barier.

Co więcej, Sąd Okręgowy zauważa, że koszt jednej nowej gaśnicy sam pokrzywdzony określił na kwotę 120 zł, co oznacza, że nawet w sytuacji kradzieży dwóch nowych gaśnic (w analizowanym przypadku obie gaśnice były używane i miały około 8-9 lat) zachowanie oskarżonego w dacie wyrokowania przez Sąd I instancji nie kwalifikowało się jako występki, a jedynie wykroczenie. W zaistniałym stanie rzeczy zachodziły zatem podstawy do przypisania W. B. odpowiedzialności za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i wykroczenie z art. 119 § 1 kw (przy czym podkreślić od razu trzeba, że od daty zdarzenia, tj. 29/30 lipca 2011 r., minęły już ponad 2 lata i w tym zakresie doszło do przedawnienia karalności). Biorąc natomiast pod uwagę kierunek apelacji (na korzyść) działania naprawcze Sądu Okręgowego w w/w zakresie były znacząco ograniczone.

W efekcie Sąd Okręgowy przypisał oskarżonemu czyn w ograniczonym w stosunku do jego pierwotnego opisu zakresie, tj. wyłącznie w zakresie zaboru oleju napędowego, i to w ilości dla W. B. najkorzystniejszej, a więc 80 litrów, co po ustaleniu ówczesnej średniej wartości litra oleju napędowego pozwoliło ostateczną wartość szkody ukształtować na poziomie kwoty 360 zł. Konieczność wydania w/w orzeczenia rodziła nadto potrzebę uprzedniego uchylenia orzeczenia o karze łącznej oraz orzeczenia zawartego w pkt. XVIII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

W pozostałym zakresie zarzuty wywiedzionej apelacji wskazujące na naruszenie przepisów postępowania- art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk oraz art. 410 kpk, Sąd Odwoławczy uznał za niezasadne. Kontrola instancyjna zaskarżonego

wyroku wykazała bowiem, że Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie w sposób prawidłowy, gromadząc kompletny materiał dowodowy i poddając go następnie logicznej, nie wzbudzającej zastrzeżeń ocenie. Sąd Okręgowy uważnie przeanalizował zgromadzone w sprawie dowody pod kątem zarzutów sformułowanych w apelacji obrońcy i z całą stanowczością stwierdza, że ocena dowodów dokonana przez Sąd pierwszoinstancyjny nie wykracza poza ramy określone w art. 7 kpk.

W niniejszej sprawie skompletowano obszerny materiał dowodowy, w tym przesłuchano oskarżonych, świadków, czy choćby dokonano czynności przeszukania, w trakcie których zabezpieczono część nielegalnie pozyskanych przez sprawców przedmiotów. W. B. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i obszernie opisywał podejmowane działania przestępcze oraz role poszczególnych osób w dokonywanych włamaniach. Sąd meriti wyjaśnieniom tym dał wiarę (vide: k. 8 uzasadnienia – „Ustalenia jakich dokonano w toku rozprawy oparły się na wiarygodnych zasadniczo wyjaśnieniach oskarżonych, które uzupełnione zostały zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, wskazujących na zakres ich pokrzywdzenia i uzupełniających informacje o sposobie działania sprawców”), trudno zatem zrozumieć zarzut obrońcy o niezasadną odmowę uznania wyjaśnień W. B. za wiarygodne.

Nadto korelowały z tym materiałem wyjaśnienia innych współpodejrzanych, którzy również nie zaprzeczali swojemu sprawstwu. Szereg okoliczności podawanych przez w/w osoby potwierdzał następnie fakt, iż w toku przeszukań dokonanych u tych osób ograny ścigania zabezpieczyły znaczącą część skradzionych pokrzywdzonym przedmiotów. Nie sposób tym samym podzielić i tego poglądu obrony, jakoby przypisanie oskarżonemu B. sprawstwa zarzucanych mu czynów nastąpiło pomimo braku ku temu podstaw. W szczególności wniosku takiego nie można wyprowadzić z faktu odmowy składania przez W. B. wyjaśnień na etapie postępowania sądowego, ani też z tego, że żaden z pokrzywdzonych/świadków nie rozpoznał oskarżonego B. jako sprawcy przestępstwa. Zresztą, akurat od pokrzywdzonych trudno by było oczekiwać innych oświadczeń, skoro włamań dokonywano co do zasady pod osłoną nocy.

Wymierzając karę za przypisany oskarżonemu w pkt. I b) występki Sąd Okręgowy

miał na uwadze okoliczności, które uzasadniając orzeczenie w zakresie kary akcentował już Sąd pierwszoinstancyjny. Za adekwatną reakcją karno-prawną, uwzględniając w należyтым stopniu okoliczności ujawnione w sprawie (działanie wspólnie i w porozumieniu, z chęcią uzyskania szybkiego zysku, wysokość strat poniesionych przez pokrzywdzonego, uprzednia karalność oskarżonego B.), jak też odzwierciedlającą bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu uznał Sąd Odwoławczy karę 1 roku pozbawienia wolności.

Nadto -jako że apelacja obrońcy oskarżonego B. zwrócona jest przeciwko całości wyroku (a zatem tak orzeczenia o winie, jak i o karze)- napomknąć w tym miejscu trzeba, że wysokość kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu W. B. za pozostałe przypisane mu czyny nie wzbudza jakichkolwiek obiekcji. Orzeczenia te nie pozostają w sprzeczności z dyrektywami, o jakich stanowi art. 53 kk, zaś wymierzone kary pozbawienia wolności mieszczą się w granicach przewidzianych przez ustawodawcę, uwzględniając w należyтым stopniu ogół okoliczności ujawnionych w sprawie, jak też odzwierciedlają stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu. Kar tych nie można zatem uznawać za rażąco niesprawiedliwe.

Z uwagi na wielość czynów przypisanych W. B. Sąd Okręgowy zobligowany był ukształtować wobec tego oskarżonego nowy wymiar kary łącznej. Wymierzając w/w karę Sąd kierował się regułami określonymi w art. 86 § 1 kk, jak też wziął pod uwagę stopień związku pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, charakter związków przedmiotowych i podmiotowych oraz stosunkowo niedługi odstęp czasowy pomiędzy poszczególnymi występkami. Zdaniem Sądu jedynie kara łączna 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności o bezwzględnym charakterze może odnieść jakikolwiek skutek wychowawczy wobec oskarżonego. Ferując orzeczenie w tym zakresie Sąd uwzględnił oczywiście podnoszone przez obrońcę okoliczności (stan zdrowia oskarżonego), uznał jednakże, iż nie można im przypisywać priorytetowego znaczenia, a już na pewno nie mogą one skutkować niższym, niż przyjęty przez Sąd wymiarem kary czy choćby jej warunkowym zawieszeniem. Stopień demoralizacji oskarżonego jest bowiem zbyt duży, zaś fakt, iż jest to jego

kolejny konflikt z prawem (a zatem uznać trzeba, że uprzednio wymierzone mu kary nie przyniosły większego efektu wychowawczego) nakazuje, by wymierzona mu sankcja była odpowiednio dolegliwa.

Na poczet kary łącznej Sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Wysokość kwoty zasądzonej na rzecz adw. J. G. tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym wynika z przepisów § 14 ust. 2 pkt 4, § 16 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Odwoławczy nie obciążał oskarżonego kosztami postępowania odwoławczego uznając, że ich uiszczenie przez W. B. stanowić będzie dla niego nadmierną dolegliwość (art. 624 § 1 kpk).